

ter i § 123, stk. 1, nr. 1, anvendelse på holdingvirksomheden og koncernen.

Baggrunden for bestemmelsen er primært at sikre, at koncerner, hvor modervirksomheden er en realkreditholdingvirksomhed, fortsat kan medregne seriereservefonde, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagere, ved beregning af kernekapitalen, jf. § 128, og fortsat i et vist omfang kan medregne seriereservefonde ved beregning af supplerende kapital, jf. § 134.

Efter *stk. 3* finder reglerne for fondsmæglerselskaber i § 124, stk. 1, nr. 1, anvendelse for holdingvirksomheden og koncernen i koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Da fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, vil en koncern, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab udelukkende kunne bestå af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 4*, at reglerne for investeringsforvaltningsselskaber i § 124, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse for holdingvirksomheden og koncernen i koncerner, hvor modervirksomheden er en investeringsforvaltningholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab.

Da investeringsforvaltningsselskaber kun må have dattervirksomheder, der er investeringsforvaltningsselskaber, vil en koncern, hvor modervirksomheden er et investeringsforvaltningsselskab udelukkende kunne bestå af investeringsforvaltningsselskaber.

Til § 170

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Efter *stk. 1, 1. pkt.*, finder §§ 144-146, 148-149, 151 og 181 anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 169, stk. 1.

Bestemmelserne i § 144 om store engagementer, § 145 om aktiebesiddelse, § 146 om fast ejendom, § 148 om restrisici, § 149 om lån til tegning om aktiekapital, § 151 om likviditet og § 181 om lån til personer med afgørende indflydelse på pengeinstituttet (koncernen) finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed.

Da en koncern alene er en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder, er det i *stk. 1, 2. pkt.*, præciseret, at det er pengeinstituttets henholdsvis pengeinstitutholdingvirksom-

hedens bestyrelse, der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne på koncernbasis.

Der skal kun foretages en konsolideret opgørelse med den »øverste« modervirksomhed som moder. Hvis f.eks. en koncern, hvor et pengeinstitut er modervirksomhed, overholder bestemmelser om store engagementer m.v., stilles der ikke krav om, at underkoncernen, hvor et datterpengeinstitut er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog bestemme, at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau, jf. § 170, stk. 2.

Stk. 1, 3. pkt., svarer til § 169, stk. 1, 3. pkt. Kapital indskudt i koncernvirksomheder af virksomheder, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen, fradrages i basiskapitalen for koncernen. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Efter *stk. 2* kan Finanstilsynet kan bestemme, at kravene om solvens m.v. finder anvendelse i andre tilfælde end de i *stk. 1* nævnte, hvor et pengeinstitut alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

Bestemmelsen skal hindre, at der sker omgæelser af reglerne om konsolidering. Bestemmelsen kan anvendes i tilfælde, hvor en flerhed af pengeinstitutter, som ikke er koncernforbundne, driver et kredit- eller finansieringsinstitut i fællesskab, men hvor det enkelte pengeinstituts besiddelse ikke er en kapitalinteresse i henhold til § 175. Bestemmelsen kan også anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed, der besiddes af pengeinstitutter i fællesskab, ikke skal pro rata-konsolideres, fordi der ikke er tale om et kredit- eller finansieringsinstitut. Bestemmelsen kan endvidere anvendes til at kræve delkonsolidering i finansielle koncerner.

Bestemmelsen tænkes kun anvendt i særlige tilfælde.

Til § 171

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Efter *stk. 1, 1. pkt.*, finder §§ 144-146, 154 og 181, anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkredit holdingvirksomhed. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 169, stk. 2.

Bestemmelserne i §§ 144 og 154 om store engagementer, § 145 om aktiebesiddelse, § 146 om fast ejendom og § 181 om lån til personer med afgørende indflydelse på realkreditinstituttet (koncernen) anvendes for koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditholdingvirksomhed.